

**סְפוּרִים לְשַׁבָּת
לאורו שָׁל**

**הָרַב מֶרְדְּכַי אֱלִיָּהוּ זְצוּק"ל
עַל פִּי 'מַסֵּלַת יִשְׂרָאֵל'**

דורש בשלום היולדת

סיפר הרב יוסף אלנקווה, תלמידו של הרב זצ"ל: 01:30 בלילה, אברך ירושלמי מקבל שיחת טלפון בהולה: רוצ לרב מרדכי אליהו לקבל ברכה, אשתי יושבת על המשבר ויש קשיים בלידה, אומר הבעל, יגאל אלון שמו. רץ האברך, מגיע אל בית הרב, נוקש בדלת ואין עונה. יוצא עצוב ומחליט לחזור, בכל זאת פיקוח נפש.

02:00 בלילה, נוקש בדלת מעט בחוזקה ולשמחתו הרב פתח את הדלת. מה מביאך הלום? שואל הרב בלב טוב ושמח. מספר האברך שגיסו מבקש שהרב יתפלל לשלום היולדת. הרב מברך בשמחה גדולה את היולדת בשמה ובשם אמה והאברך יוצא לדרכו שמח.

יצא מן הבית, ולפתע הרב קורא לו: בוא, היכנס הביתה. האיש משתהה ואינו יודע מה מבקש ממנו הרב. אומר לו הרב: אני מבין שזה מצב של פיקוח נפש. אם כן, לא מספיק "מי שבירך", שב. ניגש לספרייה, מוציא שני מחזורים של יום הכיפורים, פותח בהפטרת יונה ואומר לאברך: בוא נקרא יחד את ספר יונה ונתפלל שכשם שיצא יונה בשלום ממעי הדג, כן יצא הוולד צדיק ובריא.

אמצע הלילה. הרב קורא בנעימה קדושה את יונה מילה מילה בטעמיה וניגוניה, ולבסוף עושה "מי שבירך". יצא האברך עם אורות עליונים, גם "מי שבירך", גם יונה, בוודאי תהא לידה קלה. הסיפור יפה ומרתק, אומר לי הגיס, אבל כאן הסיפור רק מתחיל.

דורש בשלום היולדת - המשך

06:30 בבוקר. האישה יולדת בבית חולים ירושלמי. נכנסת נרגשת אחת האחיות ושואלת את היולדת: איך את קרובת משפחה של הרב מרדכי אליהו? אינני בת משפחה, רק בעלי שלח אליו שיתפלל עלי. ובכן, מספרת לה האחות, באמצע הלילה הטלפון מצלצל במחלקה והאדם מעבר לקו אומר: לילה טוב, אוכל לדעת מה שלום היולדת אלון? עניתי שהיא ממתינה ללידה ושאלתי מי כבודו. תשובתו הייתה: מרדכי אליהו.

לאחר שסיימנו את השיחה אמרתי במחלקה שאני חושבת שזה הרב מרדכי אליהו. וכך כל חצי שעה הרב התקשר ושאל אם ילדת. היולדת פרצה בבכי ואמרה: היתה זו לידה קשה ובאמצע הלילה הוקל לי. הרגשתי שאיזה מלאך נמצא לימיני. עכשיו אני מבינה.

הידבקות בתלמידי חכמים

סיפרה אחוה לבב-אל מגוש עציון: כשהייתי בת 9 התארחנו בשבת אצל דודים בקריית משה. אחרי סעודת ערב שבת היה אצלם בבית עונג שבת עם הרב מרדכי אליהו זצ"ל. אנחנו, בני הדודים הקטנים והנרגשים, חיכינו לרב מחוץ לבית בפרוזדור הבניין.

כאשר סוף-סוף הרב הגיע, אחד מבני הדודים רץ לתוך הבית והכריז שהרב כאן. רצתי מהר וניסיתי להיכנס אל הבית לפני הרב, שהיה כבר ממש בפתח, ולא הספקתי. מרוב פזיזות, שערות ראשי הסתבכו בכפתור המעיל של הרב, כך שדקות ארוכות הייתי קשורה במעילו.

הייתי במבוכה גדולה. איך נדחפתי כך להיכנס לבית כשהרב אליהו עומד בפתח. לא ידעתי את נפשי מרוב מבוכה. אבל הרב צחק והפך את המאורע הזה לברכה. הוא אמר לי: "שתזכי תמיד להידבק בתלמידי חכמים".

הידבקות בתלמידי חכמים - המשך

המאורע המבין הזה הפך להיות לי דרך לחיים. למדתי שתורה הולכת ביחד עם הארת פנים, שמחה וענוה גדולה. ובשום אופן לא עם עצבנות, התנשאות או לחץ. הכול מתוך מנוחה. ממש כמו שכתוב בסידור במנחה של שבת: "מְנוּחַת אֱהָבָה וְנִדְבָה. מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשָּׁקֶט וְבִטָּח. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאֵתָה הוּא רוּצָה בָּהּ".

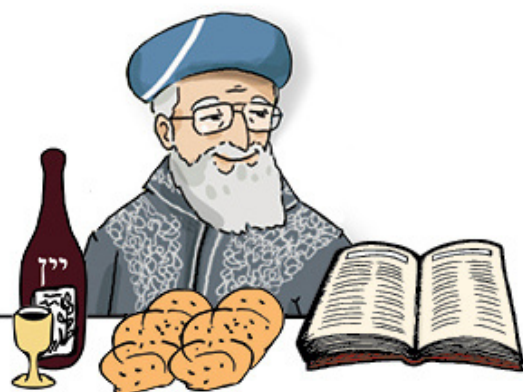
הברכה של הרב כנראה פעלה את פעולתה. אני ממש מרגישה שאני קשורה אל הקודש. קשורה אל התורה ואל נושאייה. הולכת בדרך הישר והתורה, וזוכרת תמיד את האירוע הזה בראש מורם ובגאוה.

שומעים חרפתם ומשבחים

סיפר הרב אריאל לוי מחברון: פעם היינו עם הרב במירון בל"ג בעומר, וכשהרב יצא מהציון הקדוש של רשב"י הוא הגיע לרחבה הקטנה לרקוד והיו אנשים מסוימים שזלזלו ברב. לידי היה משה בואנוס ז"ל, והוא היה קנאי גדול לכבודו של הרב. הוא רצה לצעוק עליהם, איך הם מעיזים לזלזל ברב. עמדתי מאחורי הרב וראיתי שהוא מרגיע אותו שלא ישיב להם, כי הרב היה מעביר על מידותיו. הרב נשאר לשבות בצפת, וכשהלכנו עם הרב בשבת אחר הצהריים בצפת בא מישהו שלא היה בל"ג בעומר באירוע שזלזלו ברב והתחיל להגיד לרב דברי שבח על אותם אנשים שזלזלו בו. המדהים הוא, שהרב הוסיף לו דברי שבח ואמר שהם מכניסי אורחים ועושים חסד. הרב שיבח את המבזים אותו. המעליבים ואינם עולבים, שומעים חרפתם ומשיבים דברים לטובה. זכותו תגן עלינו.

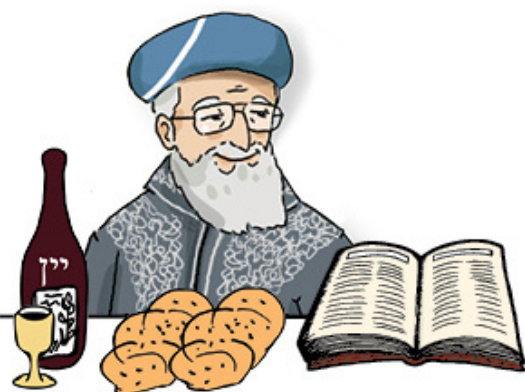

ברכה כפולה

בשהקמנו את תלמוד התורה בחיספין, הגיע אלינו הרב וראינו הנהגה מופלאה שלו. הגענו אליו כמה חברים וביקשנו ברכה. הבאנו מכשיר וידיאו, הרב ירד מהרכב, נעמד עם הלבוש הרשמי שלו ואני צילמתי בווידיאו את כל הברכות. כל אחד קיבל ברכה אישית, וכל אחד שמח לראות אותי מצלם כי ידע שאחר כך הוא יקבל את התמונה.

לאחר שהרב סיים והחל לצעוד לעבר רכבו, שמתי לב שמרוב התרגשות לא לחצתי על כפתור ההפעלה. רצתי אחרי הרב וסיפרתי לו מה שקרה. הרב חייך, נעמד שוב ובירך את כולם כאילו הוא מברך בפעם הראשונה. כשיודעים במה הרב עוסק וכמה זמנו דחוק, זה מדהים לחשוב עד כמה הרב מוכן להקריב על מנת לשמח אותנו. זה גם היה מופלא וגם לימוד בשבילי, כמי שעוסק בחינוך ילדים ונערים, לדעת כמה סבלנות וכמה זמן להשקיע בטוב של כל תלמיד.

רגלי חסידי ישימור

סיפר משה ועקנין מביתר עילית: נולד לנו בן בשעה טובה, אבל אנחנו לא היינו בשמחה. הבן נולד עם רגליים הפוכות, ולדעת הרופא שטיפל בו הילד לא יוכל ללכת, נצטרך לשאת אותו על כפיים והחיים שלו יהיו מאוד מורכבים.

הבשורה הייתה קשה לנו מנשוא, והחלטנו לבוא להיוועץ ברב אליהו זצ"ל. הרב שמע את הסיפור, הרחר קצת, הסתכל על הספרים שלו והציע לנו ללכת לד"ר אלחדיף. הלכנו לרופא הזה והוא נטע בנו תקווה לשיפור. הוא שם לבנו גבס ליישור הרגליים, וכעבור כחודשיים בלבד הילד היה בלי גבס והרגליים היו בסדר. אחרי כשנה הילד התחיל ללכת כאחד האדם בלי לדעת כלל שהיתה לו בעיה אי פעם.

כמובן שאמרנו תודה ענקית לד"ר אלחדיף, שהיה שליח כל כך טוב משמים להציל את החיים של הבן שלנו. ולא שכחנו מי נתן לנו את העצה באותה שעה קשה. הגעתי שוב לביתו של הרב אליהו והודיתי לו על העצה ועל הברכה. השיב לי הרב: "לי אתה אומר תודה? תגיד תודה לה', לא לי".

משמח אביו של החתן עם אביה של הכלה

בתי התחתנה עם בנו של ד"ר קריף מקדומים, שהיה מקורב מאוד לרב אליהו זצוק"ל. זו הייתה זכות בשבילנו לא רק לשמוח בחתונת בתנו, אלא גם להכיר יותר מקרוב את הרב אליהו. שמענו עליו הרבה סיפורים והרבה מופתים, אבל לא לא זכינו לראות אותם מקרוב עד שהגיעה החתונה. בחתונה לא ראינו ניסים ומופתים, אבל ראינו משהו קטן שבשבילי היה הדבר הכי גדול.

אחרי שהרב אליהו זצוק"ל ערך את החופה הוא לא מיהר לצאת כדרכו אלא נשאר לשמח את החתן וההורים, ורקד במעגל הרוקדים עם ד"ר קריף. לא הייתי כל כך קרוב לרב זצוק"ל, וכשראיתי שמחפשים אותי להכניס אותי לאותו מעגל עם הרב וד"ר קריף ברחתי לאחור כי זה היה יותר מדי בשבילי.

באמצע הריקוד הסתובב הרב אליהו ושאל: "איפה אביה של הכלה?" כאשר שמעתי את שאלתו, הלכתי עוד יותר אחורה כדי שלא ימשכו אותי פנימה. אבל הרב לא ויתר, הרים את היד, עצר את הריקודים ואמר: "אנחנו לא ממשיכים לרקוד עד שאבא של הכלה מגיע לבאן לרקוד יחד אתנו". כאן כבר לא הייתה לי ברירה ובאתי למרכז מעגלי הרוקדים וראיתי את השמחה הגדולה והפשטות הגדולה של הרב אליהו. בבת אחת הבנתי את כל סיפורי הפלא על הרב. ראיתי את הרגישות שלו ואת החשיבות שהוא נותן לכל יהודי ויהודי, והכול היה מובן.

